

Sorsaemo
"Ennen vanhaan kevätkesällä autoilijat pysähtyivät Lentokentäntiellä, kun sorsapoikue ylitti tietä."

Hylje ja poikanen
"Ne ovat aivan kuin hylkeitä Oulunsalon Lauttarannan kivillä. Äitihylje katsoo tulevaisuuteen."

Kollikissa
"Kollikissa laiturilla on kyllä just sen näköinen, että pian se hyppää saaliin kimppuun."

Kissaemo ja poikaset
"Kyllä ne kissallekin ovat lapset tärkeitä ja rakkaita."

Koulutie

Salokartanon palvelukeskus

Kylänpuolentie

Kuvatestit ovat lainauksia Salonkartanon palvelukeskuksen asukkailta. Riikka Kontio ja Merja Männikkö kulkivat ja muistelivat heidän kanssaan Tarinanpaikassa kesällä 2016.

Siellä ovat eläinystävämme,
emot ja poikaset, isätkin...
vain isähylje on sukeltamassa.

Siellä voivat kohdata ihmisystävämmekin,
lapset ja vanhemmat

Kaikkia saa silittää...

Ainakin jutella voi..., vaikka muistella...

Sanna ateljeessaan:
Kuvataiteilija
Sanna Koivisto lin
Kulttuurikauppilan
työhuoneellaan.
Hänellä on
kädessään
lapsipatsas "Mitä
ihmettä".

Tarinanpaikalla

Lapset ja ikäihmiset ovat aina olleet **Sanna Koivistolle** sydämen asia. Hän on vuonna 1998 ollut aikaansa edellä työstäessään Tarinanpaikka-teosta ajatuksella, että siitä muodostuisi lasten ja vanhusten yhteinen kohtaamispaikka, jossa he voisivat nauttia eväitä, jutustella keskenään ja ennen kaikkea saada aikaan patsaiden ympärille elämää. Silloisen sivistystoimenjohtajan Markku Seppäsen tuella eläinveistokset saivat syntyä rauhassa ja valmistuivat lopulta vuonna 2001.

"Pikkuhiljaa lisäsin poikasia puistoon. Halusin asettaa kissaperheen vanhainkodin kylkeen. Tavoittelin työskentelyssäni Oulunsalon merellistä ilmapiiriä ja mietin, mitkä eläimet kuuluisivat puistoon", Koivisto kertoo työskentelyprosessistaan ja jatkaa: "Ympäristötaideteokselle on tärkeää paikan kokonaisuus. Sen kivet, puut ja kasvit vaikuttavat merkittävästi veistosten syntymiseen. Äitihylje on minulle läheisin."

Tarinanpaikka alkoi kuoriutua uudelleen esiin Oulun taidemuseon ansiosta kesällä 2016. "Ilahduin kovasti, kun taidemuseolta otettiin minuun yhteyttä ja haluttiin kaivaa esiin teokseni eläinpatsaat pöheikön seasta. Selvähän on, että ajan myötä istutukset villiintyvät, jos niitä ei huolleta", Koivisto kertoo. Hän on kesän 2016 aikana käynyt useasti katsomassa eläinveistoksiaan ja toteuttanut uudelleen kadonneita sorsanpoikasia emonsa viereen. Vuonna 2017 on sorsanpoikasten vuoro päästä takaisin emonsa luo. Tarinanpaikka-patsaspuisto saa myös kyltin itselleen.

"Tarinanpaikka-teos on saamassa oman julkistamistilaisuutensa kunnostustöiden valmistuttua kesällä 2017. Samalla tämä tilaisuus on 40-vuotis taiteilijajuhlani yhdessä lasten ja vanhusten kanssa." Koivisto kertoo.

*Tekstilainaus on Kaltio -lehestä 6/2016
Merja Männikön artikkelista "Tarinanpaikka-
ympäristötaideteos herää henkiin"*